

El resultat és el silenci

- Són gent experimentada, ja s'espavilaran -sentència per fi algun paraigüero expeditiu a qui acaba tothom per fer cas.

La marxa continua, però ara si que puja de debò. La filera es va allargassant i allargassant fins a trencar-se per diversos llocs i un munt de grupets es dirigeixen cap a la Collada de Lliens primer i al Puig Sistre seguidament a l'altura de 1985 m., és a dir a mil metres més d'alçada del punt de partida.

Un grup de pressió es fa fort al darrera. Les boires amenacen per un cantó. El temporal espetega sobre el cercle de Vallter. La Carme Bohera diu que li falta bufera. Tot un seguit de circumstàncies que es sobreposen al mateix moment.

Però amb calma la Carme arriba a dalt, el temporal passa de llarg i fins i tot la boira s'aixeca i ens deixa veure, ja de prop, l'objectiu del Canigó.

A la Collada Fonda ens espera una llarga columna de vehicles que ens portaran a dinar a l'Hostal Escon. El terreny és pedregós i el cotxe del Regus hi deixa una roda. S'efectua ràpidament el canvi de roda, però pocs metres més enllà nova roda desinflada. El Viaplana que deixa la roda de recanvi del seu cotxe...;No comença a recordar, això, l'aventura de l'autocar de l'any passat? Bé, en aquest cas afecta solament un cotxe.

I, què els ha passat als tres paraigüeros perduts que per fi han aparegut a la Fonda? (a l'hora de jalar ningú es perd). Pel que sembla el Josep Aresté s'ha canviat els pantalons i probablement entre les seves qualitats no hi figura la rapidesa en el vestir-se.

Tot just comencem a dinar esclata un ruixat considerable. D'una de bona ens hen lliurat.

Els tauros ens conviden a cava, però el brindis especial se l'emporta una tauro que no és amb nosaltres: la Carla, la nova paraigüera acabada de néixer, filla de la Liria. Benvinguda Carla!